

Наталія КОЛІСНІЧЕНКО

(с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл.)

Педагогиня, поетка, членкиня Лубенського літературного об'єднання імені Олеся Донченка й Полтавської спілки літераторів.

Народилася 27 вересня 1976 р. в м. Лубни на Полтавщині. Закінчила філологічний факультет Полтавського державного педагогічного інституту імені В. Г. Короленка. У студентські роки було одним із лідерів літературної студії «Заспів» рідного вишу, активною учасницею збірань молодих письменників у містах Харкові та Києві. Неодноразово лауреатка районних та обласних конкурсів «Поетично-весна». З добірками віршів виступала в журналі «Дніпро», «Літературній газеті», альманахах «Великдень», «Криниця», «Рідний край», «Ріднокрай», колективних збірках «Відлуння Василевого Різдва», «Лубенський ужинок», «На полотні вишиваного слова».

Упродовж двадцяти років працювала викладачкою філологічних дисциплін Лубенського фінансово-економічного коледжу Полтавської державної аграрної академії, керувала літературною студією «НІМБ» («небезпечні імпровізації маловідомих безсонь»). Перемогла у Всеукраїнському конкурсі «Викладач року – 2008», має звання «Відмінник аграрної освіти».

Із 2018 р. працює в ОЗ «Засульський лицей Лубенської міської ради», керує театральним колективом, літературною студією, науковими дослідженнями учнів-членів МАН України, публікується у фаховій періодиці.

Захоплюється журналістикою, була відповідальною редакторкою та в. о. головного редактора «Радіо Лубни» (2008–2009), у складі авторського колективу здобула літературно-мистецьку премію імені Володимира Малика за радіопередачу до 75-х років Голодомору в Україні, дописує до мережових платформ.

* * *

Перехрестя тонких рук
І оманлива далечинь...
Не лелека приніс, а крук...
В білу каву кладеш чорну сіль.

В цьому світі – все навпаки.
Де константи були – там вир.
Гине той, хто завжди стійкий.
Тихо нидіє хворий кумир...